

Zimní měsíce už jsou za námi a máme tu jaro! Venku už opadl všechen sníh, ptáci nás budí svým zpěvem a všechno široko daleko krásně kvete. Dokonce i slunce přidalo na síle a nejenom že se prodloužil den a noc je o něco kratší, ale také už je venku o něco tepleji. Příroda se prostě probírala ze zimního spánku. Také naše škola v březnu a dubnu nezahálela. V březnu se tu konala Noc s Andersenem nebo Anglický víkend. V dubnu jsme si naopak připomněli Velikonoce, protože se tu uskutečnil celoškolský projekt, právě na Velikonoce zaměřený. Pro deváťáky byl duben hlavně ve znamení přijímacích zkoušek na střední školy a já doufám, že se jim přijímačky povedly a dostali se na školu, na které budou od září studovat...

Nyní dostáváte před sebe jarní vydání časopisu Malíček, ve kterém se dočtete určitě zajímavé věci. Krásné jarní dny plné pohody a sluníčka Vám přeje

Milan Vojta a redakční rada časopisu Malíček

ANGLICKÝ VÍKEND V KRKONOŠÍCH

APRÍLOVÁ ANKETA

Kde se vlastně vzal apríl, svátek bláznů, jak ho nazývá angličtina? První písemná zmínka o vyvádění aprílem v českých zemích se datuje rokem 1690. Podle dochovaných zápisů spočíval obyčej především v tom, že se lidé posílali pro něco nesmyslného, například pro zaječí peří, kohoutovo vejce, muší sádlo či vtipné semínko. Ten, kdo se nechal nachytat, si vysloužil hanlivý titul „aprilový blázen“ a byl celý den terčem posměchu.

Také nás zajímalo, jak je to na naší škole s aprílem, a tak jsme se rozběhli do chodeb naší školy a vyzvídali jsme, jakého měli naši učitelé nejvydařenějšího apríla.

Věra Kuzmová: Můj syn za mnou přišel, že se nám na poli za domem pase jelen. Já jsme tam tedy šla, ale nic z toho nebylo, protože to byl apríl.

Ivana Brožová: Moje třída mě chtěla nachytat aprílem tak, že mi dali na židli gumového pavouka, ale nakonec jsem je vyvedla já tím, že jsme ho vzala do ruky a nastavila jsem ho děvčatům, která začala křičet, byl to pěkný apríl.

Tereza Sommersová: Když se mnou po telefonu udělali patnáctiminutový pohovor o zaměstnání a já poctivě odpovídala na všechny otázky, mi švagr řekl, že to byl „APRÍL“.

Hana Truncová: Jednou na gymnáziu na apríla při chemii přišla naše profesorka do třídy a řekla, že budeme psát písemnou práci. Všichni jsme si začali vytahovat papíry a podepisovat se. Nakonec však profesorka řekla „APRÍL“.

Naděžda Cempírková: Můj nejvydařenější apríl se odehrál tady ve škole, když za mnou přiběhli mí žáci a řekli mi, že je v naší třídě rozbité okno. Já jsem se samozřejmě strašně vyděsila a běžela jsem se hned podívat, jestli se někomu něco nestalo. Když jsem přiběhla do třídy, propukl tam opravdu velký smích a všichni zvolali: „Apríl!“

Jitka Krausová: Jednou jsem napálila svého manžela, když jsem mu řekla, že mu volají přátelé ze Španělska, a domluvila jsem se se svým tatínkem, aby na něj sehrál komedii, ale mému manželovi to došlo a byl to opravdu vydařený apríl.

Miroslava Hřebenová: Můj vydařený Apríl byl na vysoké škole, když mi má kamarádka řekla, že se mnou chce mluvit jeden náš profesor. Já jsem tam za ním šla a on tam měl nějakou radu. Bylo tam plno lidí a já se ho zeptala, o co tedy jde, vůbec nevěděl, co se děje, a má kamarádka se mi za rohem potutelně smála.

Markéta Krčilová a Leona Stará, VI. B

Seznámení s ...

Člověk, kterého se vám právě chystáme představit, je podle nás jednou z nejoblíbenějších tváří na naší škole. Den co den, přestávku co přestávku nám plní bříška různými lízátky, bonbóny, pendreky a jinými dobrotami. Každé ráno maže housky

a odpoledne objednává jídlo. Už víte, o koho se jedná? Ano? Je to paní **IVA JŮNOVÁ**, kterou všichni vídáme ve školní kantýně.

Jakou školu jste vystudovala?

Vystudovala jsem Střední odborné učiliště potravinářské v Poličce.

Jak jste se k práci ve školní kantýně dostala?

Na tohle místo bylo vypsáno výběrové řízení, tak jsem se přihlásila a vyšlo to.

Co je náplní vaší práce?

O přestávkách naplnit žákům a učitelům bříška! Ráno před půl osmou mažu housky a odpoledne obstarávám zboží na další den.

Co vás nejvíce na této práci baví a co ne?

Nejvíce mě baví začátek roku, hlavně malí prvňáčci, když vidím, jak si u mě počítají „drobásky“ a koukají, co si můžou koupit a co zase ne. A není asi nic, co by mě tady nebavilo, kdyby mě tu něco nebavilo, tak bych tu asi ani nebyla. Asi bych to tu nevydržela.

Co se vám na naší škole líbí?

Moc se mi líbí kladný a přátelský přístup učitelů k dětem.

Co byste naopak změnila?

Jsem pro to, aby se na škole zvonilo, protože pořád vlastně nevím, kdy dětem začínají a kdy končí přestávky.

Je něco, co by se vám tady na našich žácích nelíbilo?

Vůbec se mi nelíbí jejich hlučné chování o přestávkách.

Co ráda děláte ve volném čase?

Věnuji se domu a hlavně zahrádce. Hodně s rodinou sportujeme, okolo domu je taky hodně práce, takže se nenudím. Třikrát týdně vozím syna do hudební školy.

Jaký hudební styl ráda posloucháte?

Mám radši modernější hudbu, nevím, jakou nejoblíbenější. V dnešní době je tolik kapel a zpěváků. Líbí se mi Petr Rezek nebo skupina Olympic.

Jaké máte ráda filmy?

Dívám se na akční nebo romantické filmy, ale na romantické raději moc ne, protože u nich brečím.

Bojíte se v životě něčeho?

Bojím se nemocí, medvědů, lidské závisti a sobectví.

Jaký byl váš dětský sen?

Chtěla jsem mít doma Maxipsa Fíka.

Jaký je váš životní cíl?

Chtěla bych vychovat svoje děti co nejlépe a mít pořádnou rodinu.

Prozradte nám něco o sobě!

Miluji teplo, v minulém životě jsem asi musela být ještěrkou. Hrozně ráda mlsám a pak přemlouvám váhu, aby ukazovala méně. ☺

Uteče to jako voda a bude tu léto. Chystáte se někam? Jaký stát či místo byste chtěla navštívit?

O prázdninách budeme asi se synem a s manželem na chatě v Bítovanech, kterou jsme minulý rok postavili. A na dovolenou pojedeme na týden na Slovensko do Podhájské. Byli jsme tam i loňské prázdniny a moc se nám tam líbilo, takže asi tam. Na dovolenou k moři se nechystáme. Myslím, že tady v Čechách je mnoho míst, které jsem ještě neviděla.

Nikola Hrouzková a Zuzka Steinerová, VIII. A

Ze života školy

Projekt Pošta

V pátek 11. 2. 2007 ráno jsme se vydali do školy celí natěšení na dlouho očekávaný projekt s názvem POŠTA. Došli jsme do školy dost pozdě, a tak jsme se jen v rychlosti převlékli v šatnách a pádili nahoru do třídy. Bylo asi za pět minut osm. Už jsme se všichni hrnuli do dveří, ale vtom nás zastavil náš pan učitel třídní a řekl nám, že máme chvíli počkat a přečíst si nápis na dveřích. Stálo tam: „Otevírací doba pošty od 8:00 hodin.“ A bylo to tady, museli jsme ještě pět minut počkat. Je to sice krátká doba, ale pro nás to byla celá věčnost. Když vtom se otevřely dveře a pan učitel David Hainall společně s paní učitelkou Ivou Brožovou nás pozvali dál.

Nejprve jsme si sesedli do komunitního kruhu a začali jsme si povídat o všem, co se týká pošty. Pak jsme se rozdělili do skupinek, které byly už předem určené, a začali jsme prezentovat připravené referáty. Zhodnotili jsme svou práci a šli jsme do svých obvyklých pracovních skupinek. Pan učitel a paní učitelka nám do

skupin rozdali texty, které jsme složili, přečetli si je a začali jsme si povídat o historii pošty. Ve větších skupinách jsme řadili papírky tak, jak jdou za sebou podle letopočtů. Dali jsme si malou přestávku a hned po ní jsme se pustili do činnosti, která nás všechny moc bavila. Bylo to posílání balíků s hračkami do dětských domovů. Nejprve jsme se opět sešli do skupinek, ve kterých jsme pracovali. Vzali jsme si hračky, které někteří z nás přinesli. A mohli jsme začít psát dopis dětem o tom, proč a co posíláme do domovů a vůbec, aby věděli, kdo jsme. Napsali jsme dopis a hned jsme šli balit hračky do krabic. Pak už stačilo jen krabice ovázat špagátem a napsat adresu. Měli jsme trochu zpoždění, a tak jsme co nejrychleji vyrazili na chrudimskou poštu na náměstí.

Odeslali jsme postupně všechny balíky a zhodnotili si celý projektový den. Pak už nezbylo nic jiného, než se rozejít domů. Projektový den Pošta jsme si všichni moc užili.

Markéta Krčilová a Leona Stará, VI. B

Vesmírný projekt

Ve čtvrtek 15. března jsme měli ve třídě V. A projektový den. První hodinu jsme se rozdělovali do skupin, abychom mohli takto pracovat celý den. Po rozdělení jsme kreslili vesmír podle našich představ. Bylo to zajímavé, každá skupinka měla jiné představy. Druhou hodinu jsme měli IKV a tam jsme tvořili s paní učitelkou Sádeckou tabulky a zjišťovali jsme údaje o sluneční soustavě. To nás velmi bavilo. Po IKV jsme šli zase do naší třídy. Paní učitelka nám rozdala listy, abychom tam mohli lepit naši skupinovou práci za celý den. Třetí hodinu jsme pracovali s tabulkou, kterou jsme si vytvářeli na IKV. Byla to taková malá matematika, počítali jsme slovní úlohy o vesmíru. Potom jsme si zkoušeli stav beztlíže, paní učitelka nám pustila pomalou hudbu a my si uvolňovali končetiny, byla to legrace. Ve čtvrté hodině jsme si nakreslili sluníčko, na které jsme psali otázky o vesmíru. Pátou hodinu jsme psali na ty otázky příběhy a vyměnili si je a přečetli. V pátek jsme je při češtině přepisovali načisto. Nakonec jsme si říkali, co se nám tu líbilo. Takto jsme zakončili projekt o VESMÍRU.

Veronika Jeřábková, V. A

Pátáci v Praze

Ve středu ráno jsme odjížděly obě třídy pátého ročníku do Prahy. Byl to vlastně skvělý pocit, když ostatní děti šly do školy a my si odjížděli do Prahy. Co jsme tam vlastně dělali? Jeli jsme k probírané látce o VESMÍRU do 3D kina a do pravého planetária. Nejdříve jsme jeli do 3D kina. To je kino, ve kterém si nasadíš brýle a vypadá to jako doopravdy. Byl to dokument MISE NA MĚSÍCI podle skutečné události. Po kině jsme měli rozchod, abychom se poohlédli po nákupním centru. Skoro všichni neodolali a museli si něco koupit. Měli jsme chodit po trojicích nebo po čtveřicích, abychom se neztratili. Do planetária jsme se přesunovali metrem. Cestou tam si naše spolužačka vyvrtla kotník a celou cestu musela pajdat. Když jsme přišli do planetária, následovalo také menší 3D kino, ale

bez brýlí. Potom byl program připravený pro nás. Mohli jsme si tam pomocí tlačítek vyhledat, co nás zajímalo, nebo si vyzkoušet test z vesmíru. Pán nám řekl, že kdo chce, může se podívat do místnosti, kde byl přístroj na promítání. Zhaslo se a na kulaté stěně se objevily hvězdy a ukazovala se všechna zajímavá souhvězdí. Byl otevřený stánek, kde jsme si mohli koupit pohledy, pexeso, kartičku o údajích sluneční soustavy a samé další věci o vesmíru. Přednáška se nám moc líbila, ale byla moc dlouhá, a tak jsme se už těšili do Chrudimě.

Veronika Jeřábková, V. A

NOC S ANDERSENEM

Noc s detektivkou v VIII. A

Tak jako každoročně se i letos na naší škole konala z 23. na 24. března akce s názvem „Noc s Andersenem“. A jak to všechno probíhalo?

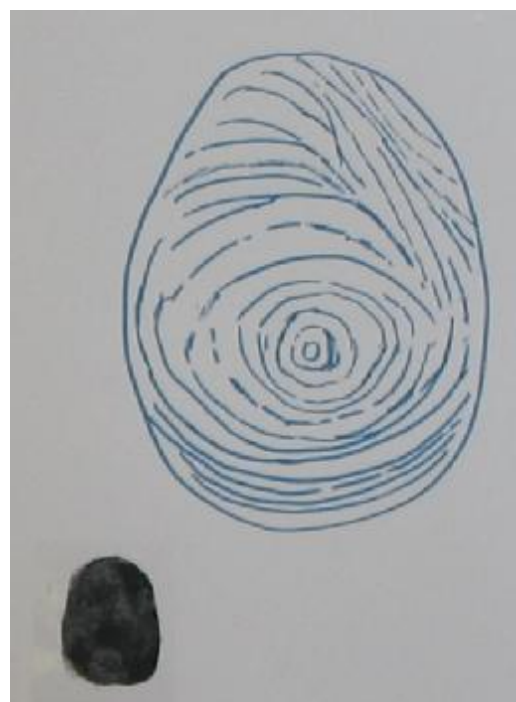
Přicházím do školy a koukám na hodinky. Je právě tři čtvrtě na sedm. Vstupuji do šaten a potkávám Báru Zvěřinovou, a tak si s ní chvíli povídám o tom, co nás dneska čeká a jestli to bude za něco stát...

Po vstupu do třídy vidíme, že na učitelském stole leží dva mikroskopy, lupy a také černá tiskařská barva. Z toho logicky usuzujeme, že se budeme také zabývat daktyloskopií (vědou zkoumající otisky prstů). Po příchodu paní učitelky Brožové a dalších mých spolužáků se vydáváme do jídelny. Cestou tam procházíme spojovací chodbou mezi školní budovou a jídelnou a míváme na stěnách připevněné obrázky z knih Josefa Lady. Tak nám dochází, že zatímco my, VIII. A, budeme mít noc s detektivkou, nižší ročníky si připomenou tvorbu Josefa Lady.

V jídelně se usazujeme na stoly a po příchodu všech zúčastněných ročníků může představení začít. Mí spolužáci z osmých tříd hrají pohádku s názvem „Perníková chaloupka“. Myslím si, že se jim to povedlo a dětem se to určitě líbilo, i když chvílemi byl v jídelně takový hluk, že hercům nebylo vůbec rozumět. Po představení se jídelna v mžiku „vylidňuje“ a my si můžeme se svými spolužáky – „herci“ – chvíli popovídat a třeba si je i vyfotografovat.

Potom všichni vyrážíme společně do naší třídy. Sedáme si na koberec a první úkol zní: „Napište na papír všechno, co vás napadne, když se řekne detektivka.“ Úkol to není moc těžký, a tak postupně chodíme k flipu a píšeme naše nápady. Na papíře se například objevují slova jako *stopa*, *vrah*, *zločin*, *krádež*, *nábojnice (projektil)*, *kanály*, *pošta*, *chemie*, *laboratoř*, *DNA*, *daktyloskopie*, *trasologie*, *Veronica Mars*, *Las Vegas*, *New York*, *Miami*, *FBI*, *SWAT* atd.

Poté se dozvídáme o prvním autorovi detektivek a také to, co má správná detektivka obsahovat.

Dostáváme před sebe text – detektivku od Sira Arthura Conana Doylea. Vidím jméno *Sherlock Holmes*. Aha, takže budeme číst Sherlocka Holmese. Máme pomocí indicií krok za krokem případ vyřešit nebo určit, kdo je zločinec. Chvilí potom se odebíráme k učitelskému stolku a každý z nás si vytváří svůj otisk prstu pomocí tiskařské barvy. Myslím si, že se to nakonec každému povedlo, i když někdo musel dělat otisky dva nebo dokonce tři (třeba jako já ☺).

Po této práci se přesunujeme do audioučebny a vytváříme si dvojice. Každá dvojice má přijít postupně na to, kdo je v povídce vrah. Na papír si může zaznamenávat indicie a důkazy nebo například náčrtky. První povídka se jmenuje „Smrt na skalách“ a druhá „Jak se žena koupe“. Obě stojí za to a určit vraha se nám všem (myslím) povedlo. Alespoň trochu jsme se „vžili“ do práce kriminalistů a policie.

Po příchodu zpět do třídy dočítáme příběh a poté se pouštíme do určování znaků svých otisků. Otiskáváme si svůj prst ještě jednou a pak musíme najít svůj otisk podle znaků. Používáme k tomu lupu nebo mikroskop.

Pak si vytváříme plakát s našimi otisky a paní učitelka Brožová nám připomíná některé autory detektivek a jejich hrdiny, např. A. C. Doylea a jeho Sherlocka Holmese nebo A. Christie a její dva hrdiny - Hercula Poirota, slečnu Marplovou.

Po této práci uléháme do svých spacáků, chvíli si povídáme a také posloucháme detektivní příběh od Agathy Christie, kde vystupuje anglický detektiv Hercule Poirot.

Poté jsme všichni usnuli, ráno se probudili, řekli si „hodnocení“ a šli jsme domů. Tak ahoj detektivko! A příští rok, že by třeba komedie, sci-fi nebo historie,...?!

A na závěr několik zajímavostí z oblasti kriminalistiky

Daktyloskopie zkoumá otisky prstů a byla uznána jako vědecký obor v roce 1896.

Ke zviditelňování otisků se používají různé prášky (i magnetické) a také chemické látky.

Balistika zkoumá získané projektily (nábojnice), ráže i odkud a z jaké vzdálenosti bylo stříleno. První balistická laboratoř byla založena v New Yorku v roce 1924.

Trasologie zkoumá nejen otisky obuvi a chodidel, ale také např. otisky nosu, uší či dokonce stop způsobených automobily.

Milan Vojta, VIII. A

Andersen v V. A

Do třídy V. A přicházejí děti. Dělíme se do skupin podle toho, jaká máme slova. Některá skupinka má slovo bubáček, jiná zase třeba slovo strašidlo. Ve skupinkách děláme list o Josefu Ladovi. Na listě má každá skupinka kousek pohádky, u které má vymyslet začátek a konec. Potom se všichni scházejí na koberci a pohádky si čtou. Nejprve my, potom paní učitelka. Všichni sedí nebo leží a poslouchají. „Teď máte tři minuty na to, abyste se přichystali na program, co jste si připravili,“ říká paní učitelka. Když se připravíme, může se začít. První skupinka dohraje a jde hrát další. Když i ta dohraje, paní učitelka nám konečně prozradí, proč jsme si měli přinést různé šátky a hadry. Máme se převléct za nějaké

strašidlo a potom se budeme v jídelně předvádět mladším dětem. Nejdříve jsme si ale udělali módní přehlídku v naší třídě. Ještě při čekání, než se můžeme přesunout do jídelny, si nasvěcujeme souhvězdí, která jsme si vyráběli na výtvarné výchově. Konečně můžeme jít. Jdeme temnou chodbou, na zemi svítí jen svíčky. Přijdeme do jídelny, kde musíme ještě chvíli čekat. Konečně jsme na řadě a na pódiu děláme kdejaké blbovinky. Místo toho, aby se děti trochu bály, se smějí a mají z toho velkou srandu, ale nám to nevadí. Po přehlídce jdeme do třídy a snažíme se ze sebe smýt barvy. Moc to nejde, ale nakonec přece jenom jdeme spát čistí. Vlezeme si do spacáků a posloucháme pohádky na dobrou noc. Ráno jsme docela unavení, protože jsem šli spát pozdě. No co, doma to dospíme.

Natálie Vašková, V. A

Noc s Andersenem v sedmých třídách

U nás ve třídě VII. A se nejednalo úplně o pohádky, ale přece jen se tam objevily. Hlavním tématem byl „strach“. Poté, co nás paní učitelky seznámily s večerním programem, jsme se dali hned do práce. K pohádkám jsme se přece jen trochu vrátili tím, že každý z nás dostal obrázek z pexesa a měl si najít dvojici. Chodili jsme po koberci a vždy, když jsme se s někým potkali, jsme mu řekli něco o své postavě. Když jsme se shodli na vlastnostech, bylo jisté, že jsme objevili toho pravého.

Jednou z dalších příjemných aktivit bylo seznámení s pohádkou O jednom, který se vypravil do světa, aby se naučil bát. Příběh vyprávěl o nešikovném chlapci, který se neuměl bát, tak vyrazil do světa, aby se to naučil. Princip čtení byl takový, že jsme si společně přečetli jednu stránku a potom hádali, co se bude dít dál. Pro nás to byla ohromná legrace, některé nápady byly opravdu zábavné a většinou to v příběhu dopadlo úplně jinak. Souvisel s tím i další úkol, kdy jsme se rozdělili na dvě skupiny a na velký papír jsme bez jakéhokoliv mluvení měli nakreslit různé okamžiky z příběhu. Bylo těžké vydržet nemluvit, takže se nějaké šeptání přece jen ozvalo. Zasmáli jsem se i u vyprávění spolužáků o tom, z čeho mají největší strach. Šlo například o strach z toho, když je za volantem děda, nebo zážitky ze „stezky odvahy“ na táboře. Na druhou stranu se objevoval i strach o rodinu a ani hrůz z injekcí nebo špatných známek nebylo málo.

Potom nám paní učitelky předčítaly baladu Svatební košile, na kterou jsme se podívali i ve filmovém zpracování. Po návratu do třídy jsme se dočkali malého občerstvení v podobě koláčů a čaje, na které jsme se moc těšili. Neminul nás očekávaný výlet ven, který se uskutečnil kolem půlnoci, protože v tu dobu prý vylézají duchové. Vydali jsme se na hřbitov, kde nás čekala noční procházka. Všichni si říkali: „Pche, toho se já nebudu bát,“ ale já myslím, že strach to někomu nahnalo, hlavně když se na hřbitově pár jedinců ztratilo.

Následoval zasloužený spánek, protože se nám všem zavíraly oči. Ulehli jsme do spacáků a rychle usnuli.

Jana Kapounová, VII. A

VÍKEND S ANGLIČTINOU

Za námi je další půl rok a před námi vyprávění a představování dalšího Víkendu s angličtinou. Tentokrát se skvělý víkend nekonal v Šiškovicích, nýbrž v Markoušovicích na chatě Markouška.

Už jsme na nádraží a pan učitel Petr Baťa nás raději ještě přepočítává. Vypadá to, že jsme pohromadě. Po krátkém čekání na vlak nastupujeme. Cesta do Markoušovic je složitá, ale všichni ji zatím zvládáme dobře. Na další vlak přestupujeme v Rosicích a pak ještě v Jaroměři a jedeme rovnou do Markoušovic. Cestou si zpíváme anglické písničky a těšíme se, až tam budeme. Konečně jsme tam a ze všech stran se ozývá jásání. Na nádraží nás čeká kuchař a zároveň majitel chaty Standa, aby nám pomohl se zavazadly. Vše, co nám je na obtíž, dáváme k němu do auta, aby nám to odvezl na chatu. Jsme konečně bez zátěže, a tak můžeme vyrazit na chatu. Jsme na místě. Pan učitel rozděluje pokoje, kdo kde bude spát. A může začít program.

Jdeme se strojit, abychom mohli jít ven a začít dělat první aktivitu. Každý má napsat na lísteček anglicky nějakou věc, zvíře, osobu... a kdo si co vylosuje, tak to musí předvést. Je to sranda. Teď máme odpolední klid neboli chvilku, při které můžeme být kdekoli, venku či v chatě. Většina nás je venku, protože je krásně. Po malé chvilce se rozdělujeme do skupinek tak, že nás rozpočítávají od jedné do sedmi. Ve skupinkách nám přidělují různé obrázky, například mráček, oko,

stroměček, hvězdu, kytku, domeček. Společně jdeme do lesa a tam hledáme papír, na kterém jsou napsána čtyři slova a nakreslen obrázek s naším symbolem. Na čtyři anglická slova máme vymyslet anglickou básničku a pak ji zrecitovat. Recitovat ji máme až na místě, na které se vydáváme po vydatném obědě. Cestou si hledáme kamínek, který bychom si chtěli vzít domů jako památku na tento víkend. Je to dlouhá a vyčerpávající cesta. Jsem na místě, na kterém zrecituji básničku. Ale předtím se posilňujeme sušenkou, kterou nám rozdává paní učitelka Tereza Sommersová. Poté, co každá skupinka odrecitovala svou básničku, nám provlékají levou ruku okem u lana. Jsme svázáni dohromady a jdeme ke stromu, který nám ukazuje paní učitelka Blanka Němcová. Všichni si stěžujeme, že nás bolí ruka, kterou jsme svázáni se svým sousedem. Učitelé nás proto zastavují a říkají: „Když zazpíváte anglickou písničku, tak vás zase rozvážeme.“ Tak tedy zpíváme a jdeme nazpět každý sám.

Druhý den točíme film. Jsme rozděleni do nových skupinek a dostáváme pokyny: „Každý ze skupinky musí mít roli, musí ve filmu říci nejméně tři věty a film musí být anglicky.“ Každá skupinka má svého poradce, který jí radí, když si neví s něčím rady. Film můžeme natáčet kdekoli venku či v chatě. Je to super, všichni se moc smějí a všem se to moc líbí. Určitě všichni pocítujeme, co to dá za práci, když se točí film. Večer jdeme ven, ale není to žádná stezka odvahy, máme si namočit ruce v barvě a obtisknout je na papír se svým jménem, který leží na trávě a u něho je svíčka. Když už máme ruce obtisknuté na papíře, vracíme se do chaty a ten, kdo chce, může zpívat písničky s panem učitelem Martinem Křivkou, paní učitelkou Terezou Sommersovou a panem učitelem Petrem Baťou.

V neděli ráno nás učitelé nachytají aprílem, to víte, je přece April Fool. Po snídani nastává takové chvilkové chaotické období. Všichni si balíme a ten, kdo má zabaleno, si má přinést tašku dolů. Za chvilku přichází závěrečné loučení se Standou. Na chatě nám bylo moc dobře a všichni jsme s víkendem moc spokojeni.

Denisa Kreuzerová, VII. A

CELOŠKOLNÍ PROJEKT VELIKONOCE

Do školy si žáci přinášejí proutí, vajíčka, květináče a další pomůcky, které jsou k běžnému školnímu vyučování nepoužitelné. A proč? Je 4. dubna a to znamená jediné, koná se náš dlouho očekávaný celoškolní projekt Velikonoce. První hodinu jsme ve třídě a povídáme si o původu Velikonoc, proč je vlastně slavíme.

Ve zbytku dne na nás čekají dvě dílny, ve kterých se seznámíme s žáky různých tříd a odneseme si nějaký výrobek. Už dříve jsme se ve svých třídách rozdělovali do různých dílen. Já jsem si zvolila „Velikonoční ošatku“ a „Květináč v parádním kabátku“. Ostatní navštíví dílny jako je Pletení pomlázek, Zdobení vajíček voskem, Velikonoční pečení, Velikonoce v zahraničí a další.

Při tomto projektovém dni máme možnost poznat i jiné spolužáky. A s nimi jsme se mohli dostat do různých situací. Třeba, že starší pomáhá mladšímu se řezáním nebo s pletením pomlázky. Avšak my starší jsme se mohli dostat do situace, kdy nás mladší poučovali a radili, jak s vařením.

Naši redaktori se samozřejmě také zúčastnili projektu a tady jsou jejich postřehy z jednotlivých dílen.

Sabina Tomaidesová VII.A

VELIKONOČNÍ OŠATKA

Začínáme s výrobou velikonoční ošatky. V dílně se nachází hodně mladších žáků, tak si je k sobě berou ti starší. Je zábavné pozorovat zamklé prvňáčky, jak řezou pilkou kolíky nebo jak je brousí. Avšak na konečných výrobcích rozhodně není poznat věk tvůrců, jelikož všechny výrobky se nám moc povedly.

Sabina Tomaidesová VII.A

OZDOBIČKY Z PROUTÍ

Stejně jako ostatní děti vcházím do třídy I. A plná napětí a očekávání. Ujímají se nás paní učitelky Bukáčková a Kuzmová a vysvětlují nám, jakým způsobem budeme vyrábět papírová kuřátka, kuřátka z vajíček anebo hnízda z vrbových proutků. Sedám si k dvěma dívkám z prvního ročníku, protože kdyby jim něco nešlo nebo si nevěděly rady, mohla bych jim pomoci. Zatím jim jde práce od ruky a spolupráce s nimi je velice příjemná. Stihla jsem, co jsem chtěla, a ony doufám také, tak hurá na další dílnu !

Denisa Kreuzerová, VII. A

KVĚTINÁČ V PARÁDNÍM KABÁTKU

Velikonoční dílna s názvem Květináč v parádním kabátku se odehrávala ve třídě I. B a IV. B. No, a jak to vlastně probíhalo a co se dělalo? Nejdříve jsme se všichni sešli na koberci a představili se. Poté jsme se posadili do lavic, ve kterých jsme si na předkreslený květináč na papíru začali kreslit náš návrh, jak by měl vlastně květináč vypadat a co by na něm mělo všechno být. Když byl návrh hotov, do lavic jsme dostali kelímky s vodou, palety na barvy a noviny, abychom neumazali lavice. A začali jsme malovat. Každý byl do práce tak zabrán, že ani nevnímal okolí. Malovali jsme různé motivy, hlavně se objevovaly kresby květů, sluníček a pruhů. Po práci byla možnost si vyrobit ozdobu, kterou jsme pak mohli zapíchnout do zhotoveného květináče s hlínou a se semínky řeřichy. Všichni byli nadšeni z krásně zhotovených květináčů a ze zasazené řeřichy, kterou ještě vylepšila ozdoba motýlka či kytičky na špejli.

Zuzka Steinerová, VIII. A

VELIKONOCE V ZAHRANIČÍ

Když jsem se rozhodovala, na jakou dílnu mám jít, nejvíce mě zaujal blok Velikonoce v zahraničí. A co jsme v té hodině a půl dělali? Začali jsme tím, že

jsme si povídali o Velikonocích v Norsku. Dozvěděli jsme se, že v Norsku si dospělí pro své ratolesti připravují hádanky, které děti mají rozluštit. Páni učitelé si pro nás taky pár hádanek připravili. Chcete si to taky zkusit? Tak pozor, soustředit se! Takovýto příběh jsme měli rozluštit:

Představte si pokoj. V pokoji je otevřené okno, na zemi leží ve vodě Romeo a Julie a jsou mrtví. Kolem se válejí střepy. A otázka zní: jak se to stalo? Už víte? Ne? Tak já Vám to povím. Romeo a Julie jsou rybičky ☺. Akvárium se rozbilo, voda se vylila a rybičky lekly. ☺

Když na toto děti přišly, nadešel čas se vyměnit s druhou skupinou a jít do velké tělocvičny. Tam se dělaly mašličky a s suvařeným vajíčkem se překonávala překážková dráha. Poté jsme se obě skupiny spojily a šly ven na školní zahradu. Tam jsme hledali vajíčka, jako to dělají v Americe. Tím blok končil. Všichni si to určitě užili a něco nového se dozvěděli.

Monča Netolická a Nika Hrouzková, VIII. A

PROJEKTOVÝ TÝDEN „VODA“ V OSMÉM ROČNÍKU

Po velikonočních prázdninách se od úterý do pátku konal v osmých třídách týdenní projekt na téma „Voda.“

ÚTERÝ 10. 4. 2007

V osm hodin vchází do třídy naše třídní učitelka Iva Brožová a říká nám informace k projektu, který nás tento týden čeká. Oznamuje nám, že budeme spojeni s VIII. B a že se rozdělíme do tří skupin. Dozvídáme se také informace o rozvrhu – jednotlivé skupiny (A, B, C) budou pracovat v jednotlivých pracovních blocích a následně se všechny skupiny prostřídají.

Po těchto informacích jdeme na koberec a tam dostáváme první úkol. Máme popřemýšlet a poté říci, co nás napadne, když se řekne voda. Vymýšlíme proto slova jako gejzír, jezero, pramen, potok, splachovací záchod, vodopád aj. Hodina pomalu končí a my máme před sebou první pracovní blok. Já mám hodinu s paní učitelkou Brožovou a chvíli před začátkem vchází do třídy mí spolužáci z VIII. B, aby se k nám při této práci přidali. Hned po zahájení bloku dostáváme první úkol – seřadit podle „důležitosti“ jednotlivé položky na lístečkách. Je tam například napsáno: koupelna s teplou vodou, počítač, pitná voda aj. My ve skupince se shodujeme na tom, že dáme položku s pitnou vodou na první místo a je pro nás překvapením, když zjišťujeme, že totéž udělaly i ostatní skupiny. Na konci hodiny se máme společně dohodnout, jaké položky dáme na první a jaké na poslední místo. Myslím si, že jsme se bez větších problémů všichni shodli.

Po přestávce začíná další blok, tentokrát s paní učitelkou Naďou Cempírkovou. Po příchodu do učebny přírodopisu sledujeme krátký dokument o vodopádech. Pak se přesunujeme na koberec a tam přemýšlíme, jaké formy vody se na naší

planetě Zemi vyskytují. Píšeme například *vodopád, led, sníh, hydrosféra,...* Rozděluje se do malých pracovních skupinek a každá ze skupin zpracovává určité téma. My máme úkol týkající se světových oceánů a moří. Na závěr hodiny informace, které jsme se dozvěděli, předáváme ostatním.

Další blok se koná ve třídě VIII. B a vede ho paní učitelka Hana Šustrová. Tento blok se týká vody v historii. Po příchodu na koberec dostáváme úkol. – Máme říci, co nás napadne, když se řekne voda v historii. To je velmi jednoduché, napadá nás například *akvadukt, mlýn, zavlažovací systém aj.* Poté začínáme zpracovávat informace, které jsme si měli zjistit. Já jsem ve skupině, která zpracovávala informace z městského archivu. K tomu používáme mapu Chrudimi s tokem řeky Chrudimky.

Poslední hodinu trávíme s paní učitelkou Cempírkovou u nás ve třídě. Blok se nazývá „Voda jako živel.“ V tomto bloku se učíme, jak se chovat například při povodních nebo na jaká telefonní čísla volat v případě nebezpečí.

STŘEDA 11. 4. 2007

Rychle spěchám do učebny přírodopisu, abych stihl tříhodinový blok s paní učitelkou Hanou Janečkovou, který se nazývá „Zdraví pramení z hlubin Země“. V tomto bloku se věnujeme například informacím o minerálních vodách a ty potom zpracováváme do formy plakátu. Tento blok se mi líbil asi nejvíce ze všech.

V druhém tříhodinovém bloku máme fyziku – tedy blok s názvem „Voda třikrát jinak“, který vede paní učitelka Sádecká. V tomto bloku mě baví hlavně pokusy, celkem jsme jich dělali asi sedm. Moc mě ale nebaví to zapisování, které musíme dělat po každém dokončeném pokusu. Při tomto bloku jsme si užili i legraci, například když jsme si házeli led za tričko nebo za kalhoty, to pak hrozně studilo. Nejhorší ale bylo, když nás paní učitelka Pavla Sádecká viděla.

Středeční „vyučování“ jsme zakončujeme blokem o „dýchání“ s panem učitelem Davidem Hainallem. Každý z nás si zkusil umělé dýchání na procvičovací figuríně. Je to docela sranda, a taky si myslím, že se nám to v životě může hodit a třeba tím i někdy někomu pomůžeme a zachráníme mu život.

ČTVRTEK 12. 4. 2007

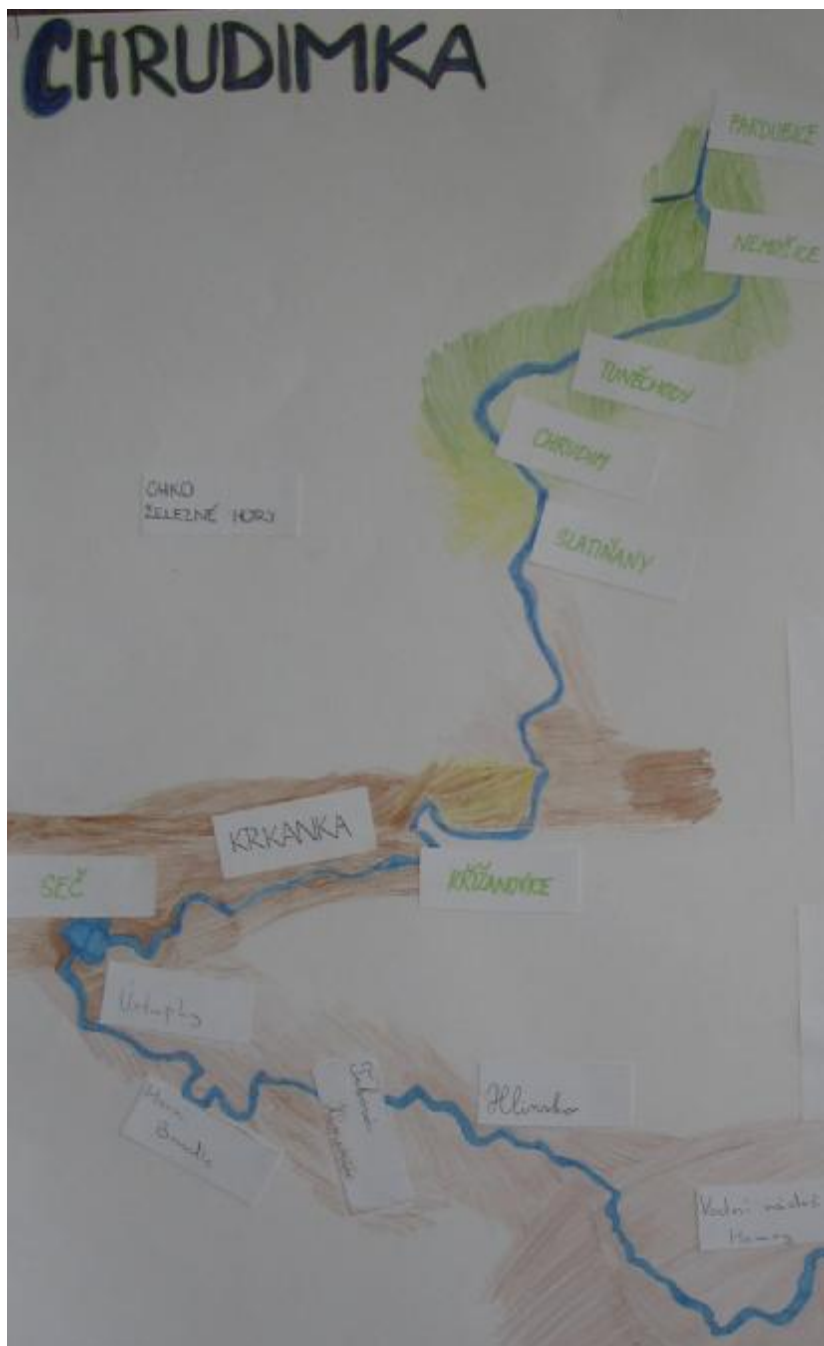
V tento den dokončujeme poslední tříhodinový blok. Já mám blok s paní učitelkou Miroslavou Hřebenovou, který se konal v chemické laboratoři. Zkoušíme si různé pokusy, které se týkají například povrchového napětí vody nebo rozpouštění látek ve vodě. Následně máme hodinu v naší třídě s paní učitelkou Brožovou, blok se jmenuje „Voda slovy básníka“. Posloucháme například hudební ukázkou, která se jmenovala Modlitba za vodu. Po této hodině následuje angličtina s panem učitelem Petrem Baťou a paní učitelkou Terezou Sommersovou. Nacvičujeme si scénky, které souvisejí s tématem „Voda“.

PÁTEK 13. 4. 2007

Po příchodu paní učitelky Brožové vytváříme 5 skupin. Každá skupina zpracovává jiné téma. Já jsem si vybral skupinu, která se zabývá řekami světa a jejich vodnatostí. Práci si rozdělujeme dobře, a tak vždy jde někdo na počítač

dělat grafy a zjišťovat vodnatost, zatímco ostatní ze skupiny pracují ve třídě na plakátu. V naší skupině jsme se dokonce nepohodli, protože jsme se hádali, jaká řeka je nejdelší na světě, jestli Nil nebo Amazonka. Tento problém jsme ale nakonec vyřešili. Poté všechny skupiny svoji práci prezentují, stejně jako my. Následně máme hodinu s paní učitelkou Naděou Cempírkovou, do mapy řeky Chrudimky vlepujeme názvy chráněných oblastí nebo sídel. Při hodině s paní učitelkou Hanou Šustrovou prezentujeme naše práce z úterního bloku.

Poslední hodinu trávíme s paní učitelkou Brožovou, hodnotíme projektový týden. Ohlasy jsou pozitivní až na fyziku, protože někomu přišla hodně zapisovací a občas nudná. Mně osobně se projektový týden líbí a určitě bych ho na této škole dále zachoval.

Milan Vojta, VIII. A

VODA SLOVY BÁSNÍKA

KAPKA VODY

Zatahuje se obloha. Začíná pršet. Mezi ostatními kapkami jsem také já. Pomalu padám k zemi. Mám štěstí, že se dostávám do potoka. Stávám se jeho součástí. Cestou se seznamuji s ostatní vodou. Naší řečí je: „Šplouch. Cák. Žbluňk.“ Protékám krásnou rozkvetlou loukou. Slunce si se mnou pohrává a já se třpytím. Jsem průzračná. Prohánějí se ve mně rybky. Součástí mé dlouhé cesty je také les. Špiním se v něm jehličím, které do mě padá ze stromů tyčících se nade mnou. Narážím na kameny a od nich se odrážím na půdu, do které se vpíjím. Dostávám se do podzemního pramene a ocitám se v rybníce, který je plný kaprů.

Jemně narážím na břeh zpevněný orobincem. Proplétám se mezi řasami. Klesám ke dnu, které čím dál víc tmavne. Narážím na píssek, ve kterém jsou raci. Dozvídám se, že život vody je rozmanitý.

Aneta Kratochvílová, VIII. B

ŽIVÁ VODA

Při každém západu slunce, kdy se voda duhově rozzáří, začíná v ní život, i když jinde končí.

Voda se začíná vlnit a radovat, protože ji vodopád činí vzdušnou a lehkou. Je křišťálově čistá a veselá. Ryby v ní tančí čaču a voda se nezapře a tančí s nimi. Napovrch viditelné pouze vlny a bubliny pod hladinou ožívují ryby a jiné vodní bytosti.

Voda však také zpívá, hraje a zurčí, když přeskakuje drobné kameny, a bouří, když narazí do velkých. Nakonec, když jde slunce spát a vyjde měsíc, se rázem z vody stává zrcadlo, ve kterém se odrážejí „slunce jiných planet“ a ona se uklidní, jako když tančí ploužák.

Když se ráno zjeví Jitřenka a voda se probudí, protáhne se bystře mezi lukami, ukryje se v lesích, aby se vynořila znovu v plné síle, už ne jako hravá bystřina, ale jako klidná a mohutná řeka, která se pomalu blíží ke svému konci na pobřeží moře a oceánu. Tam už nezpívá a nezurčí, ale v nekonečných vlnách utíká nebo se vrací, podle toho, jak jí velí měsíc.

Nuttová Andrea, VIII. B

SLANÁ VODA

Jsem velká louže pokrývající a zvlhčující většinu zemského povrchu. Na některých místech křišťálově modrá až tyrkysová, ve velkých hloubkách zase tmavá modř a bohužel u břehů občas špínou zanesená od lidí a jiných podivných živočichů. Mám spoustu jmen a dělím se na oceány a v nich na moře. Mých jmen je opravdu taková spousta, až se mi z toho občas motá hlava. Můj prostor je velice obsáhlý, a proto mám hodně volnosti na dovádění se svým světem pod hladinou. Například doprovázím lodě s mými přáteli delfíny, pomáhám klaunům očkatým najít správnou sasanku pro spokojený život, ztraceným mláďatům najít jejich domovy a rodiny a žralokům a plejtvákům občas donést nějakou tu mňamku. Hlavně se snažím dohlížet, aby byly dodržovány potravní řetězce a byly tak, jak mají být, a případně pomoci vyřešit problém s ním spojený. Ovšem nejraději zbožňuji jen tak se povalovat při západu slunce a závodit s větrem o největší vlny. Nesmím ale zapomenout na své přátele - příliv a odliv, to je vždy velká legrace.

Tak tohle je můj život, plný starostí a radostí, volný, dlouhý a stálý. I přesto mám svůj někdy únavný život ráda a nestěžuji si, jsem velmi ráda, že jsem se mohla představit hlavně po té dobré stránce, a přestože nemám ráda příliš obecenstva, bude hodně surfařů dovádějících na mých patrových vlnách, a potápěčů, kteří zkoumají moje tajemství na dně.

Adéla Marousková, VIII. B

POTŮČEK

Pojďte se mnou zavítat na jedno tajemné místo v lese, které je jak z pohádky. Sedím na kraji bublajícího potoka a poslouchám, jak vítr lechtá pokožku vody. Potůček průzračný až na dno, jako nablýskaný porcelán se vlní svojí kroucenou cestičkou rychleji a rychleji. Cupitá, skáče, cválá po oblázcích hladkých jako dlaň. Sluneční paprsky, které se prodírají hustým lesním porostem, se zlatě usmívají do mé tváře. Skotačivé paprsky se kloužou a smekají vymletým korytem, hladounkým jak klouzačka, dál a dál. Občas se rozjásané tempo potůčku zastaví v hlubokých tůňkách a on se zatajeným dechem vnímá krásu lesa. Zurčící potůček zpívá svoji veselou a svobodnou píseň tak nakažlivě, že mě nutí zpívat si s ním. Je mi tady moc dobře. Posílám po proudu větvičku a přemýšlím, kam asi dopluje.

Martin Pokorný, VIII. B

OKÉNKO DO ŽIVOTA ŠKOLNÍ DRUŽINY

Indiánský týden v družině

Na konci února jsme měli „indiánský týden.“ Poznali jsme, kde a jak indiáni žili. Poslouchali jsme o nich vyprávění a jejich pohádky. Naučili jsme se indiánský pokřik, vystříhli a složili modely týpí. Hoši postavili indiánskou vesnici. Nakreslili jsme si a vystříhli masky a připevnili je na totem. Pátek byl nejzajímavější. Museli jsme projít dvanácti zkouškami (například jízda na koni, hledání papírových indiánů, střelení na buvola). Nakonec jsme vyluštili dopis, abychom hledali poklad. Našli jsme plnou tašku ořechů pro štěstí.

Indi indi indi indi indiáni jdou.

Halí, haló, indiáni jdou...

Luboš Hurych, III. B

Přestup na střední školu očima bývalé zákyně naší školy

V minulém roce od nás odešli žáci devátých tříd, ale tentokrát jsme se nevydali za redaktorem časopisu Malíček, ale za KAROLÍNOU KOREČKOVOU, která studuje školu ve Vysokém Mýtě a ptáte se jakou? To si musíte přečíst v rozhovoru.

Na jakou školu přesně chodíš?

No, abych řekla pravdu, musela jsem se jít podívat, protože se na začátku školního roku název měnil. Takže moje škola se jmenuje Střední škola obchodu

a služeb Choceň, tam je hlavní sídlo školy, ale já chodím na pobočku školy ve Vysokém Mýtě na obor management obchodních firem a sportovních klubů.

Jak se ti na novou školu přestupovalo?

Já jsem se hodně těšila na nové lidi a nové prostředí, ze začátku to bylo super, ale pak poznáte, jací ti lidi jsou a že jsou i ty špatný chvilky.

Jaké jsou rozdíly mezi tvou školou a ZŠ Malíkem ?

Určitě velké, hlavně v učení a přístupu učitelů. Tady se s vámi nikdo nebaví, když se vám něco nelíbí, máte smůlu, a nebo si na vás taky pěkně zasednou, to je pak horší. Nikdo vás nebere jako dítě, a tak s vámi taky jednájí. Učitel angličtiny nám dokonce na začátku školního roku řekl, že dva z naší skupiny propadnou. Ale zatím se všichni jakžtakž držíme.

V čem je tvá škola lehčí nebo těžší než Malík?

Těžší je v učení, ale záleží na určitých předmětech. Časem zjistíte, jak si to ulehčit, jako třeba, kde se dá opisovat, kde mít taháky, kolikrátí budete zkoušení a co se hlavně naučit, co učitelé chtějí. Na Malíkovi po vás chtějí mít všechny práce odevzdané, tady ne, máte jednoduše za 5 a nikdo se s vámi nebaví.

Jak probíhá studium na tvé škole?

No, většinou učitel vypráví a diktuje, co si napsat do sešitu. U dějepisu jen mluví a co si napíšeš, je na tobě. A jak si vedeš sešit a jestli si ho vůbec vedeš, to je tvůj problém, ale někteří učitelé ho chtějí. Taky se stává, že učitel je tak zaneprázdněn, že přijde na hodinu déle nebo vůbec. Někdy nám zadá samostatnou práci nebo se učíme na další předměty.

Jaké předměty máš oblíbené a jaké naopak ne?

Oblíbené jsou určitě teorie sportu, tělocvik, kde dostáváme poslední dobou zabrat, a docela i dějepis, a nesnáším matiku. Na naší škole se jezdí také na různé soutěže v různých sportech. Já osobně jsem byla na florbale a ve šplhu v čtyřčlenném družstvu jsme se s holkama dostaly až na mistrovství republiky ve Frýdku-Místku. A taky se dvakrát do roka dělají testy a podle toho dostanete známku z tělocviku, je tam hod medicinbalem, člunkový běh, šedesátka, běh na 12 minut, skok z místa.

Co se ti na nové škole líbí? A proč?

Pro mě je to celkem pohodovější, nikdo mě do ničeho nenutí. To jako, ne že musím, ale že chci.

Kdybys mohla, co bys na své škole změnila?

No určitě bych změnila učitelku na matiku a na němčinu, nemůžu je ani cítit, jsou to lidi, co žijou ve svém světě a myslí si, že se všechno naučíme sami. Větší tělocvičnu a rozhodně pomluvy, tady drbe každý každého.

Nestýská se ti někdy po naší škole?

Samozřejmě si občas vzpomenu na to, co jsme vyváděli, a že toho nebylo málo.

Máte na škole školní časopis?

Školní časopis nemáme, není třeba. Informace se šíří tak rychle, že jen se zveřejní, ví to celá škola.

Jaký je život na internátu?

Tady platí heslo: „Jaký si to uděláš, takový to máš.“ Já většinou vstávám v sedm a po půle chodím na snídani. Vycházky máme do šesti volné a do osmi si musíme dojít do sborovny, kde nám napíšou vycházku. My prváci ji máme do osmi a můžeme požádat i o prodlouženou, ale to je jen za dobrý úklid, chování nebo i za dobrovolné činnosti. Je na vás, jak ten volný čas strávíte. Jsou tu i různé kroužky, například florbal, futsal, basketbal, aerobik, keramika, volejbal, je tady posilovna, klubovna s videem, klubovna s DVD, malá knihovna a nealkobar. O půl desáté chodí kontrolovat vychovatelka a od desíti by se mělo spát. Holčičí patra se zamykají, takže ke klukům se nemůže a vychovatelé kolem půlnoci chodí znova kontrolovat, ale jen jestli je zhasnuto. Ale život na intru je na každém intru jiný!! Sami musíte poznat, jak vám to vyhovuje a co vás baví. Někomu to tady nevyhovuje a někdo je tu šťastný. Taky hodně záleží, jaký lidi dostanete na pokoj.

Jak často jezdíš z internátu domů?

Já mám ve čtvrtek tréninky, tak jezdím někdy už ve čtvrtek a ráno autobusem zpět do školy. A určitě jezdím každý pátek. (Kdyby někdo chtěl jít na školu nebo na internát sem do Mýta a chtěl se mě na něco zeptat, může se mi ozvat.)

Co plánuješ na velikonoční prázdniny?

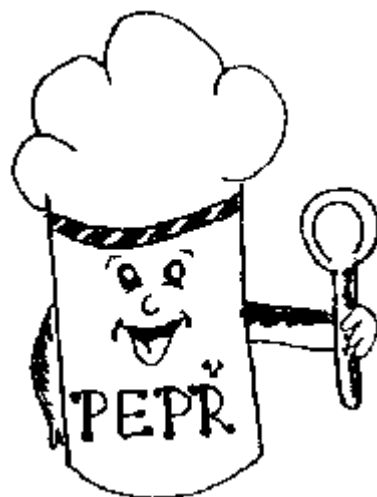
Mám domluvenou brigádu na čtvrtek a pátek a pak budu se svým přítelem.

Markéta Krčilová, Leona Stará, VI. B

JEDEN DEN VE ŠKOLNÍ JÍDELNĚ

Chodíte na obědy do školní jídelny? Pokud ano, určitě víte, jaké jsou na oběd fronty, jak nám to mnohdy nechutná, jak si pořád na vše stěžujeme... Ale jaké to ve skutečnosti je být kuchařkou u nás ve školní jídelně? Kolik kilogramů brambor se na jeden oběd spotřebuje? A co všechno musí paní kuchařky udělat, než dostaneme oběd? I my jsme na mnohé otázky nevěděly odpověď, a tak jsme se vydaly do jídelny a strávily tam jedno dopoledne. A tady máte výčet informací, které jsme se dozvěděly od milých a vstřícných paních kuchařek. Po jejich přečtení už nebudete mít ke všemu připomínky!

Paní kuchařky to opravdu nemají jednoduché. Do práce každý den přicházejí už v šest hodin ráno. No, někdy i dříve, záleží na typu jídla, které se ten den připravuje. (Umíte si představit, jaké je to vařit dennodenně pro celou školu už šestnáct let? My tedy vůbec ne! Vždyť je to přece hrozná makačka! Tolik porcí!) Hned po příchodu si rozdělí práci a dají se do vaření. My přicházíme kolem osmé hodiny ránní a to je už vše v plném proudu. Některé paní kuchařky se zabývají přípravou kuřete, které je dnes na jídelníčku, jiné zase strouhají zeleninu. Zelenina se připravuje v jiné místnosti než maso. Víte, že v jídelně je ještě několik místností, které slouží například jako ledničky nebo úschovny potravin, nebo že je tam také výtah, který slouží k přepravě potravin, v dnešní době i k přepravě tělesně postižených žáků? I pro nás to bylo zajímavé zjištění.

Při práci musí paní kuchařky dodržovat složité hygienické předpisy. Například na přípravu každého jídla musí mít jiný oblek nebo ven nesmějí chodit v oblečení, ve kterém vaří, po každém úkolu si myjí ruce a utírají si je do hygienických ubrousků atd. No, předpisů je opravdu plná kupa. Také se musejí řídit normami. To znamená, že musejí například dvakrát do měsíce podávat luštěniny. Přílohy k jídlům ale dotvářejí podle své fantazie. Na té při této práci opravdu záleží. To je dobře, protože proto máme jednou mrkvový salát ke kuřeti a podruhé zase k něčemu jinému.

Paní kuchařky také obměňují náš jídelníček. Snaží se vytvářet nové recepty podle kuchařek. I my jsme měli možnost ochutnat vynikající řez s ovesnými vločkami, který byl moc dobrý a moc se těšíme, až se bude péct pro všechny naše spolužáky. Určitě jim bude taky moc chutnat. Neodolaly jsme nezeptat se: Kolik se asi tak spotřebuje brambor při přípravě jednoho oběda? Za jeden oběd sníme kolem 150 kilogramů brambor. A co si myslíte, že paní kuchařky udělají s jídlem, které se nevydá? Vyhodí to? Ale ne, jídlo se sesype do misek a ty si pak odváží lidé pro zvířata na krmení. Zbylé jídlo v jídelně nesmí zůstat. Pan ředitel také nově zavedl, že si mohou učitelé zbylé jídlo odkoupit a odnést si ho domů v jídlonosiči. I když se v jídelně vaří už šestnáct let, ještě se tam nestal žádný závažný úraz. Naštěstí pouze jednou si jedna paní kuchařka opačila nohu, když vylévala přebytečnou vodu z hrnce.

My si osobně myslely, že paní kuchařky vaření nemůže už doma absolutně bavit, když den co den v jídelně připravují oběd pro stovky strávníků. Ale některé paní kuchařky nás vyvedly z omylu. Prý je to většinou baví, už proto, že vaří jen pár porcí a můžou si vybrat, jaké jídlo si zvolí.

Než jsme tohle všechno od paních kuchařek zjistily, přiblížilo se poledne a my odcházíme plny nových informací a zkušeností, připojujeme se k ostatním spolužákům a hurá na oběd! Tenhle oběd jsme si vychutnaly dvojnásobně, když obě moc dobře víme, jak dá příprava pořádně zabrat!

Nika Hrouzková, Monča Netolická, VIII. A

Film CITY

aneb Jak se stát režisérem

Na naší škole je určitě hodně lidí, kteří mají zajímavé záliby. Někdo je mistr v boxu, někoho baví kreslit a jiný se zase touží stát režisérem. A my na naší škole jednoho takového režiséra máme, nebo spíše měli. Je to Lukáš Krčil, který před rokem opustil naši školu a šel se dále vzdělávat na chrudimské Gymnázium Josefa Ressela. Pokud jste byli v neděli 25. března 2006 v šestnáct hodin v chrudimském kině SVĚT, určitě již víte, o čem mluvím. Spolu s dalšími spolupracovníky - Františkem Kubaštou, Davidem Cvrčkem a Robinem Pokorným natočil film CITY, který se všem návštěvníkům určitě líbil. Diváků bylo opravdu hodně a ani my jsme nemohli chybět.

A o čem to celé bylo?

Jeden mladý pár měl ve svém vztahu velké neshody. Když přišel manžel (Jan Hrbek) domů, kde na něj čekala manželka (Jana Trojanová), pohádali se kvůli večeři. Bylo by to úplně normální manželství, nebýt toho, že manžel manželku uhodil. Žena z toho byla nešťastná, ale po tom, co se jí omluvil, mu odpustila. Druhý den šel manžel plavat. Měl jisté zdravotní problémy a v bazénu se utopil. Celý krátký příběh končí o dva roky později na hřbitově, kde stojí manželka s malým dítětem nad hrobem svého manžela ...

Jak jsme již zmiňovali, celý film napsal a režíroval LUKÁŠ KRČIL. Právě jemu jsme položili pár otázek, které nám vrtaly hlavou!

Jak a kdy jsi vůbec přišel na nápad natočit film?

V květnu roku 2006 jsme se zúčastnili filmového festivalu ve Zlíně. Zde jsme se seznámili s řadou zkušených filmařů, ti nám vnukli myšlenku na tento film. Základní námět byl napsán během této akce. Do dvou týdnů byla hotova povídka a do října jsme měli v ruce konečnou verzi scénáře.

City byl váš první film?

Ne. Ale pravdou je, že předchozí čtyři snímky jsou zpracováním a kvalitou nesrovnatelné. Je to náš první film, který se veřejně promítal.

Kdo se na filmu podílel?

Oproti předchozím filmům na tomto snímku spolupracovalo o mnoho více lidí. Dříve jsme si vystačili se čtyř až pětičlenným týmem, na snímku City pracovalo už několik desítek lidí. Za kamerou stáli František Kubašta a David Cvrček, který s námi točil poprvé. O produkci se staral Robin Pokorný. V hlavních rolích se představili Jana Trojanová a Jan Hrbek. S financemi nám pomohlo město Chrudim.

Jak dlouho natáčení trvalo?

Po napsání scénáře jsme se hned chtěli pustit do natáčení, ale stále nás napadaly nové a nové myšlenky, situaci nám také zkomplikovali herci, které jsme nemohli sehnat. Začátek jsme tedy stále odkládali a první klapka padla až v listopadu. Natáčeli jsme hlavně o víkendech a ve svém volnu po škole film stříhali. Celkem jsme natáčeli asi deset dní a získali jsme asi devět hodin materiálu.

Zaujal nás název filmu. Či to byl nápad pojmenovat film právě slovem City? A proč?

Nápad to byl můj, přemýšlel jsem jak v názvu skloubit fakt, že jsme natáčeli v chrudimských exteriérech, a zároveň to, že se jedná o manželskou krizi. Původně jsme mysleli na název *City v city*, ale nakonec jsme se shodli na kratším názvu.

Co bylo na přípravě filmu nejtěžší? A co naopak bylo jako procházka růžovým sadem?

Nejtěžší bylo určitě sehnat celý štáb na natáčení. A růžovým sadem jsme se neprošli snad nikdy.

Máš nějakou příhodu z natáčení?

Při natáčení se nám stala spousta zajímavých věcí. Např. nás málem přejel vlak, když jsme točili na železničním mostě, nebo jsme zjistili, že kamera natáčí špatně až po jednom natáčecím dni. Bylo toho opravdu spousta.

Připravujete nebo v budoucnu plánujete další filmy? Jaké?

Právě děláme na námětu dalšího filmu, ale vše je pro zatím tajné.

Chystáš se jít po gymnáziu na nějakou režisérskou školu?

Chtěl bych zkusit FAMU nebo Ondříčkovu akademii filmových věd (nevím, jak se to píše), ale to jsou jen sny, uvidíme, co bude dál.

*Jednu z hlavních rolí ztvárnila již zmiňovaná **Jana Trojanová**. Co pro ni bylo nejtěžší zahrát? A kde všude jí můžeme potkat? Na to a ještě mnohem víc jsme se jí zeptaly i my.*

Jak ses k roli ve filmu dostala?

Jednoho krásného dne mi zazvonil mobil a na druhé straně se ozval Robin Pokorný: „Máme pro tebe s Lukášem Krčilem hlavní roli ve filmu CITY. Měla bys zájem?“ Až dodatečně jsem se dozvěděla, že to měl hrát původně někdo docela jiný :-). Jinak se s Robinem a Lukášem známe ze „ZUŠky“, z dramaťáku.

Byl to tvůj první film nebo už máš nějaký za sebou?

Byla to pro mě úplně nová zkušenost, ale ke cti pana režiséra - šlo o zkušenost dobrou.

Co bylo ve filmu nejtěžší zahrát?

Těžké bylo ze sebe v hodně krátkém čase dolovat emoce, aby vše působilo přirozeně. Nejhorší ale byla scéna s cigaretou, jelikož jsem nekuřák. Na druhé straně je to zkušenost, kterou budu moct uplatnit na divadle, jedna taková scéna mě čeká ve hře Kachna versus vejce.

Víme o tobě, že se věnuješ i zpívání a moderování. Kde tě můžeme všude vidět?

Zpívám se čtyřmi báječnými děvčaty v Tanečním a dechovém orchestru ZUŠ Chrudim, který vede pan Jaroslav Vašíček a Karel Kincl. Nejbližší akcí je Skautský ples ve Slatiňanech. Potom zpívám v Big bandu F. A. Macha a příležitostně s Chorusem Jaromíra Bečky. Divadlo hrají při ZUŠce, vede nás paní učitelka Renáta Klečková. V současné době hrajeme Klicperovu hru Veselohra na mostě. Divadlo hrají i se souborem Pohoda, který působí ve Slatiňanech (muzikál Čas lásek). Do třetice - v loňském roce jsem v pardubickém souboru Derniéra potkala dva studenty z JAMU. Založili vlastní divadlo Do houslí a mně nabídli roli Heleny ve hře Kachna versus vejce. Občas moderuji plesy, uvádím koncerty nebo různé přehlídky. Letos se bude konat jubilejní 50. ročník Wolkrova Prostějova, takže bych se měla začít pořádně připravovat. V té nejbližší budoucnosti, což je tento víkend, jedu s Alešem Kubátem na celostátní přehlídku Pohárek. Koná se ve Velké Bystřici u Olomouce. Jde o soutěž monologů a dialogů. Mě čeká Přelud z Marseilles, Aleše Scapino a oba dialogy Plajznerky a Trepifajksla (Námluvy s čertem - J. Drda).

A už raději dost o akcích ..... !

Jaké máš plány do budoucna?

Asi takhle - plány a sny mám - ostatně jako každý. Uvidíme, jestli se mi některé začnou konečně plnit. Něco málo jsem naznačila už v předchozí odpovědi a zbytek si ponechám raději pro sebe.

Monča Netolická, Nika Hrouzková, VIII. A

ZNÁTE NAŠE U

V MINULÉM ČÍSLE JSTE MĚLI ODHALIT, JAKÁ OSOBNOST JE BLÍZKÁ NAŠIM UČITELŮM. POKUD VÁM V TAJENCE VYŠLO SLOVO POSTAVA, VYLUŠTILI JSTE SPRÁVNĚ. NO A JAKÁ BYLA OTÁZKA TENTOKRÁT? POLOŽILI JSME NAŠIM UČITELŮM ZAJÍMAVOU OTÁZKU, O KTERÉ ASI HODNĚ PŘEMÝŠLELI. OTÁZKA ZNĚLA: „JAKÉ JSOU VAŠE ZLOZVYKY NEBO ŠPATNÉ VLASTNOSTI?“ UČITELÉ SE NÁM PŘIZNALI K ZAJÍMAVÝM VĚCEM. SCHVÁLNĚ, JESTLI JE POZNÁTE.

DOTÁZANI BYLI:

PANÍ VYCHOVATELKA JINDRA ŽÁKOVÁ - **V**, PAN UČITEL DAVID HAINALL - **Z**, PAN ŘEDITEL ZDENĚK BROŽ - **K** A PAN PETR UČITEL BAŤA - **Y**.

ODPOVĚDI:

1. Můj zlozvyk je, že moc rád(a) jím sladkosti a nezdravá jídla, rád(a) piji colu. Když mi něco nejde, dokážu být pěkně vzteklý(á). Tak si musím všechno psát, protože co si nenapíšu, to si nepamatuji, mám na to tři diáře. Pak mám taky velký nepořádek v papírech ... nesnáším papírování.
2. Já pořád ztrácím klíče a stále je hledám. Když přijdu do práce, mám vždy pracovní chaos na stole. Tak když se mračím, tak zvedám jedno obočí. Mnohým to přijde směšné.
3. Jsem náladový(á) a hodně nedochvilný(á), jak už si mohli žáci všimnout. Někdy jsem i nepořádný(á) a nádobí myji jen jednou za týden. Tak nerad(a) používám příbor, rád(a) jím rukama nebo když už, tak lžící.
4. Opravdu „nemusím“ zdravou výživu. Mám velmi rád(a) dobré jídlo i dobré pití a nejraději to nezdravé. Rád(a) mlsám sladké. Když přemýšlím, tak často vypadám zamračeně a lidé okolo si myslí, že se na ně zlobím. Dříve jsem se často zbytečně rozčiloval(a) když věci nešli podle mých představ.

TAJENKA: ... ..

Nika Hrouzková, Monča Netolická VIII. A

Hrátky

Každý z nás má oblíbeného kresleného hrdinu. My jsme vybrali ty nejznámější a vyzkoušíme vaše znalosti, které se týkají těchto kreslených filmů. Každý určitě zná Aladina a jeho kouzelný koberec, 101 dalmatinů, kteří se potýkají se zlou Cruelou nebo Tarzana, který byl vychováván jako opičí mládě. Je jich určitě spousta a nejde v našich hrátkách je vystřídat, ale těch pár nejznámějších tu máme, takže neváhejte a začněte luštit.

Tajenka trochu jinak:

Vylušti rozházené názvy pohádek a seriálů do tajenky v každém řádku. Když to seřadíš správně, tak ti vyjde název velmi známého filmu.

íknovz akmtý bíož	Z					M					B			
Aaeilr				A										
břeěpř ačekhr					B									
áceklov aenósz			V						Z					
Abbim												I		
Adeegln						G								

Osmisměrka

Najdi všechny pojmy a ze zbývajících písmen získáš tajenku

Tarzan, Jane,	T	A	R	Z	A	N	S	C	A	R
Lilo, Stich,	Ú	P	E	M	I	L	O	L	S	A
Atlantida,	C	A	N	L	A	D	Y	I	I	R
Ariel, Aladin,	E	M	A	A	M	P	D	L	M	I
Alenka, Pú,	I	N	J	O	S	A	E	O	B	E
Lady, Tramp,	N	A	L	U	M	T	U	T	A	L
Maugli, Milo,	P	M	A	R	T	I	I	G	E	S
Mulan, Peter,	N	I	D	A	L	A	H	C	L	R
Scar, Simba	A	L	E	N	K	A	Y	E	H	I
	A	T	L	A	N	T	I	D	A	N

Tajenka

--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--

Který pojem nepatří do skupiny?

Simba, Mufasa, Mulan, Nala, Timon, Ed

Maugli, Kaa, Bagheera, Peter Pan

Lilo, Tarzan, Jane, Tantor, Karchak

Peter Pan, Aladin, Hook, Wendy, Smee

Ariel, Eric, Uršula, Milo, Triton

O jakou postavu se jedná? Víš, z jakého je filmu?

Tato dívka žije v moři, kde má spoustu přátel, jako je třeba krab, nebo mořský koník. Je zamilovaná do prince Erica. Má dlouhé zrzavé vlasy. Místo nohou má ploutev.

Najdi dvojice:

Pospojuj dvojice, které k sobě nějakým způsobem patří.

Maugli

Jane Porter

Cruela

Zlá čarodějnice

Ariela

Tramp

Tarzan

Kaa

Lady

101 dalmatinů

Zuzana Steinerová, VIII. A Jana Kapounová, VII. A

POZVÁNKA

Milé děti, vážení rodiče,

zajisté jste si všimli, že od letošního školního roku v naší škole zahájila činnost Hudební škola **Roland**. Výuka probíhá v odpoledních hodinách v návaznosti na vyučování a školní družinu.

Základní prioritou **Roland hudební školy** je to, že se dítě při výuce baví a učí se bez stresujících vlivů. Výuka netrvá 45, ale 60 minut, což dává prostor i pro „učení se“ hudební teorii, ale ne „memorováním“ a v předstihu, ale přes konkrétní písničky, ať již lidové či populární nebo klasické skladby zpracované v partiturách.

K hudebním oborům, na které se můžete přihlásit, patří výuka hry na keyboards (klávesové nástroje), kytara a pop zpěv. Smyslem a hlavním cílem hudební školy je všestranné hudební rozvíjení bez stresu a nepohody.

Pokud vás tato nabídka oslovila a láká vás zkusit naučit se něco nového, požádejte si o informace MARTINA KŘIVKU (kabinet cizích jazyků 1. podlaží).

Můžete také využít webových stránek www.hudebnicentrum.cz či emailu andrej.roland@email.cz

Na společně strávené chvíle se těší Martin Křivka.

MALÍČEK – občasník žáků Základní školy Chrudim, Dr. J. Malíka

- ❖ **redakční rada:** N. Hrouzková, M. Kadlecová, J. Kapounová, M. Krčilová, D. Kreuzerová, M. Netolická, L. Stará, Z. Steinerová, S. Tomaidesová, M. Vojta
- ❖ **adresa redakce:** Základní škola Chrudim, Dr. J. Malíka 958, Chrudim 537 01, tel.: 469 620 607, e-mail: broz@zsmalika.cz
- ❖ **www.zsmalika.cz**